

kan dog ikke ramme dem. Jeg troer, at der nødvendig maa en Bestemmelse ind i Loven om dette Punkt; hvorledes den skal være, ved jeg ikke, men jeg skal dog tillabe mig at stille Forslag i den Retning, naar Tiden kommer. Statskrovene ere omtrent i samme Kategori; de bør vistnok ikke gaae frie for Stat, naar der skal lignedes paa Formue og Leilighed. De have næsten intet Hartkorn, og de bidrage væsentlig til at forværre vore Veie. Der er en anden Bestemmelse, som jeg gjerne vilde have seet i Lovudkastet. Det er en nærmere Fastsættelse af den Politimyndighed, som Sogneforstanderskabet skal være i Besiddelse af, jeg troer, ifølge Loven af 13de August 1841. Det er en Myndighed, som i Grunden nu ganske stikker under Bordet; der er Ingen, der kender noget til den. — Om Amtsraadet skal jeg endnu kun tale et Par Ord, da Tiden er rykket saa langt frem. Den Stilling, som Amtmanden indtager i Amtsraadet, har den høitærede Minister opretholdt i Udkastet. Jeg vil hertil blot bemærke, at jeg ikke finder det Princip, hvorefter Amtmanden er Formand i Amtsraadet, rigtigt, men jeg troer, at det er det Nemmeste at beholde ham som Formand, og maaskee er det ogsaa i Praxis det Nyttigste for Diebliffet. Jeg vil derfor ikke tale videre derom. Der er blot et Par andre Punkter, som jeg ganske løselig vil berøre. Bestemmelsen om, at Amtsraadsmedlemmerne skulle have Diæter for de Reiser, de foretage til Amtsraadet, finder jeg urigtig; Principet er ikke heldigt. Der er en anden Ting, jeg savner meget stærkt for Amtsraadets Vedkommende, det er Retten til at give Bevilling til Brændevinshandel, til Krohold og til Kjøbmandshandel. Om dette Slags Bevillinger har man hidtil maattet skrive en forfærdelig Masse Betænkninger, Sagerne ere gaaede igjennem mange Hænder, og tilsidst er det Ministeriet, der afgjør dem, uden at kunne have nogen som helst Mening om de locale Forhold, og det er dog disse, der burde være det Afgjørende. Der er endnu een Ting, som jeg skal henlede Opmærksomheden paa, og dermed skal jeg slutte; det er den Ret, der er indrømmet Amtsraadet til at kunne lignede en Deel af Vidraget til Amtsrepartitionssonden paa Sognene, og saaledes

faae det til at falde ogsaa paa Formue og Leilighed. Det er nævnt af en tidligere Taler, jeg troer det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgfreds (P. Pedersen), at der er en Ubillighed i den Regel, der er opstillet, og jeg er aldeles af hans Mening. Jeg kan anføre Exempler, hvor det vilde medføre den allerstørste Uretfærdighed, naar man lignede efter den Methode, der er foreskrevet, nemlig Halvdelen efter Folkemængden og Halvdelen efter Assurancesummerne. Der er anført i Motiverne som Exempel Frederiksborg Commune, og det er et Exempel, der passer ganske ubemærket, da det er en Commune med mange velhavende Beboere og en høi Assurancesum. Der passer altsaa Reglen. Men naar vi nu gaae over til Amager, er der et ganske andet Forhold tilstede; thi det er en Commune med en stor Masse fattige Folk og med en stor Mængde Assurancesummer paa Eiendomme, hvor Ingen boer. Denne Commune bliver naturligviis meget høit beskattet i denne Retning, men kan ikke faae Skatterne igjen, thi de fattige Folk kunne ikke betale Noget, og dem, der eie Fabriker, men ikke boe paa disse Fabriker, kan man ikke ramme. Saaledes gaaer det ogsaa i mange andre større Communer, som ligge ved Bjerne, hvor der er mange Fabriker, og hvor der boer en fattig Befolkning. Maatte jeg til Slutning endnu blot bemærke, at naar jeg maaskee her er kommen til at udtale mere Dabel end Roes over dette Lovudkast, saa er det dermed dog ikke min Mening, at jeg vil sætte mig imod det; jeg vil tværtimod med Glæde hjælpe til at bringe det frem, at det kan blive til Lov, men kun under den Betingelse, at der gjøres nogle Forandringer i det, som jeg forresten troer, vi kunne blive enige om, naar vi blot fastholde det Princip, som den ærede Minister udtalte, da han fremlagde Udkastet: den størst mulige Udvikling af Communernes Selvgjæring, controlleret, men ogsaa blot controlleret for Sognecommunernes Vedkommende af Amtsraadet og for Amtsraadenes Vedkommende af Regjeringen.

Indenrigsministeren: Jeg beklager, at Stoffet har opdyndet sig i den Grad, at det ikke staaer i noget passende Forhold til den